EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.12.18.
COM(2014) 743 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján a Bizottságra ruházatt, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskör gyakorlásáról

1. Bevezetés

A hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet[1] a pénzügyi válságot követő egyik olyan intézkedésként fogadták el, amelynek célja a piaci bizalom helyreállítása és a befektetők védelmének erősítése. Ezt a rendeletet később 2011-ben[2] és 2013-ban[3] felülvizsgálták, nyilvántartásba vételi és engedélyezési követelményeket vezettek be a hitelminősítő intézetek számára, létrehozták az Unió egységes felügyeleti hatóságát, az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot (ESMA), valamint összeférhetetlenségi, átláthatósági és közzétételi követelményeket vezettek be a hitelminősítő intézetek számára.

A 2011-ben módosított 1060/2009/EK rendelet feljogosítja a Bizottságot, hogy az alábbiak tekintetében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el:

- a hitelminősítő intézetek által az Európai Értékpapír-piaci Hatóság számára fizetendő nyilvántartásba-vételi és felügyeleti díjak (a 19. cikk (2) bekezdése);
- a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó jogkör gyakorlásának eljárási szabályai (a 23e. cikk (7) bekezdése);
- a harmadik országok egyenértékűségének kritériumainak további pontosítására vagy módosítására vonatkozó intézkedések (az 5. cikk (6) bekezdése); valamint
- az 1060/2009/EK rendelet mellékleteinek módosítása (37. cikk).

2. Jogalap

E jelentést az 1060/2009/EK rendelet 38a. cikkének (1) bekezdése írja elő. E rendelkezés értelmében a Bizottság 2011. június 1-jétől számítva négyéves időtartamra szóló felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, és a Bizottságnak legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést kell készítenie a felhatalmazásról.

3. A felhatalmazás gyakorlása

A) Nyilvántartásba-vételi és felügyeleti díjak

Az 1060/2009/EK rendelet 19. cikkének (1) bekezdése értelmében az ESMA az említett rendelettel és a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel összhangban díjakat számít fel a hitelminősítő intézeteknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az ESMA-nak a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételéhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatoknak a 1060/2009/EK rendelet 30. cikkével összhangban történő átruházása következtében – esetlegesen felmerült költségeket.

Az 1060/2009/EK rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerint a Bizottság a díjakra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amely meghatározza különösen a díjtípusokat és a díjköteles ügyeket, a díjak összegét és megfizetésük módját, valamint azt, hogy az ESMA hogyan téríti meg a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatoknak az 1060/2009/EK rendelet 30. cikkével összhangban történő átruházása következtében – esetlegesen felmerült költségeket. A hitelminősítő intézetnek felszámított díj összege

[1] HL L 302., 2009.11.17., 1. o.
[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2011. május 11-i 513/2011/EU rendelete a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról, HL L 145., 2011.5.31., 30. o.
[3] Az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 462/2013/EU rendelete a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról, HL L 146., 2013.5.31., 1. o.

teljes mértékben fedezi az adminisztratív költségeket és arányban áll az érintett hitelminősítő intézet forgalmával.

Az Európai Bizottság 2011. február 24-én szakmai tanácsadást kért az Európai Értékpapír-piaci Hatóságtól, amelyet 2011. május 17-én kapott meg. A szakmai tanács elkészítése folyamán az ESMA 2011. április 14-től 27-ig nyilvános konzultációt végzett. A Bizottság ezt követően kikérte a felek – köztük a nemzeti szakértők – véleményét a felhatalmazáson alapuló rendelet tervezetéről. Az európai értékpapír-bizottság szakértői csoportjának tagjaival 2011. november végén írásbeli eljárás keretében konzultáltak.

A Bizottság 2012. február 7-én elfogadta a felhatalmazáson alapuló jogi aktust[4] és értesítette az Európai Parlamentet és a Tanácsot. Az Európai Parlament és a Tanács 2012 márciusában tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem szándékoznak kifogást emelni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktust 2012. március 28-án kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

B) Eljárási szabályzat

Az 1060/2009/EK rendelet előírja, hogy az ESMA felügyelőtanácsa mely esetben fogad el olyan határozatot, amely pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot szab ki egy hitelminősítő intézetre.

A 23e. cikk (7) bekezdése szerinti az Európai Bizottság további eljárási szabályokat fogad el a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok kiszabását jelentő jogkör gyakorlására vonatkozóan, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok behajtását, továbbá részletes szabályokat fogad el a szankciók kiszabása és végrehajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozóan.

A Bizottság e felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítse folyamán konzultált az európai értékpapír-bizottság szakértői csoportjának tagjaival, továbbá a 2012. júniusban zajlott írásbeli eljárás útján a felhatalmazáson alapuló rendelet tervezetéről is kikérte a véleményüket.

A Bizottság 2012. július 12-én elfogadta a felhatalmazáson alapuló rendeletet[5] és értesítette az Európai Parlamentet és a Tanácsot Sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a kifogásolási időszak folyamán, és egyik intézmény sem hosszabbította meg ezt az időszakot. A felhatalmazáson alapuló rendeletet 2012. október 16-án kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

C) Egyenértékűségi követelmények

A Bizottság felhatalmazást kapott arra, hogy – a pénzügyi piacokon bekövetkezett fejlemények figyelembevétele érdekében – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogadjon el az 5. cikk (6) bekezdésének második albekezdésébe foglalt azon követelmények további pontosítására vagy módosítására, amelyek annak megállapítására szolgálnak, hogy egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű-e a 1060/2009/EK rendelet követelményeivel. Ennek feltétele többek között, hogy az Unióban meglévőekkel egyenértékű, jogilag kötelező érvényű szabályok vonatkozzanak az adott harmadik országok hitelminősítő intézeteire[6].

Az 1060/2009/EK rendelet 2013. évi módosítása azt is tovább pontosította, hogy a harmadik országok jogilag kötelező érvényű szabályainak a 1060/2009/EK rendelet mely rendelkezéseivel kell

[4] A Bizottság 2012. február 7-i 272/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Európai Értékpapír-piaci Hatóság által a hitelminősítő intézeteknek felszámított díjak tekintetében történő kiegészítéséről, HL L 90., 2012.3.28., 6. o.

[5] A Bizottság 2012. július 12-i 946/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Európai Értékpapír-piaci Hatóság által a hitelminősítő intézetekre kiszabott pénzbírságok eljárási szabályai, köztük a védelemhez való jogra vonatkozó szabályok és a határidők tekintetében történő kiegészítéséről, HL L 282., 2012.10.16., 23. o.

[6] Az 1060/2009/EK rendelet 5. cikke (6) bekezdése második albekezdésének b) pontja.

egyenértékűnek lenniük[7]. A 462/2013/EU rendelet 2. cikke második bekezdésének 1. pontja előirányozza továbbá, hogy a hitelminősítő intézetekre nézve 2013-ban bevezetett számos jogi követelmény csupán 2018. június 1-jétől váljon az egyenértékűség megállapítására vonatkozó feltételek részévé.

A fentiek alapján, továbbá mivel a Bizottság az 1060/2009/EK rendeletbe 2011-ben[8] bevezetett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló felhatalmazás óta nem tapasztalt olyan pénzpiaci fejleményeket, amelyek szükségessé tennék az egyenértékűségi követelmények további pontosítását vagy módosítását, mostanáig nem került sor felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

A Bizottság kilenc ország jogi és felügyeleti keretrendszere vonatkozásában fogadott el határozatot arról, hogy elismeri a 1060/2009/EK rendelet követelményeivel való egyenértékűséget, az említett rendelet 38. cikke (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően. Az érintett országok a következők: Japán[9], az Amerikai Egyesült Államok[10], Kanada[11], Ausztrália[12], Argentína[13], Brazília[14], Mexikó[15], Hong Kong[16], és Szingapúr[17].

D) Az 1060/2009/EK rendelet mellékletei

Annak érdekében, hogy a Bizottság figyelembe vegye a pénzügyi piacokon bekövetkező fejleményeket – ideértve a nemzetközi fejleményeket is –, különösen az új pénzügyi eszközök tekintetében, az 1060/2009/EK rendelet 37. cikke előírja, hogy a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogadhat el a mellékletek módosítására, a III. melléklet kivételével.

Amióta a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazást 2011-ben[18] beiktatták az 1060/2009/EK rendeletbe, ezt a rendeletet a 2013. évi 462/2013/EU rendelet módosította, amely a mellékletek módosítására is kiterjedt. Mielőtt a Bizottság élne a rá ruházott hatáskörrel, fel kell mérni az említett, pénzügyi piacokra vonatkozó módosított szabályok hatását.

4. Következtetés

A Bizottság megfelelően és kellő időben gyakorolta a rá ruházott hatáskört, hogy rendelkezésre álljanak az ahhoz szükséges előírások, hogy az ESMA maradéktalanul elláthassa az Unión belüli hitelminősítő intézetek felügyeleti hatóságaként rá háruló feladatokat.

[7] A 462/2013/EK rendelet 1. cikke 5. bekezdésének a) pontja.
[8] Az 513/2011/EU rendelet 1. cikke (3) bekezdésének e) pontja.
[9] A Bizottság 2010. szeptember 28-i határozata Japán jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 254., 2010.9.29., 46. o.
[10] A Bizottság 2012. október 5-i végrehajtási határozata az Amerikai Egyesült Államok jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 274., 2012.10.9., 32. o.
[11] A Bizottság 2012. október 5-i végrehajtási határozata Kanada jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 278., 2012.10.12., 17. o.
[12] A Bizottság 2012. október 5-i végrehajtási határozata Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 274., 2012.10.9., 30. o.
[13] A Bizottság 2014. április 28-i végrehajtási határozata Argentína jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 132., 2014.5.3., 68. o.
[14] A Bizottság 2014. április 28-i végrehajtási határozata Brazília jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 132., 2014.5.3., 65. o.
[15] A Bizottság 2014. április 28-i végrehajtási határozata Mexikó jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 132., 2014.5.3., 71. o.
[16] A Bizottság 2014. április 28-i végrehajtási határozata Hongkong jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 132., 2014.5.3., 76. o.
[17] A Bizottság 2014. április 28-i végrehajtási határozata Szingapúr jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről, HL L 132., 2014.5.3., 73. o.
[18] Az 513/2011/EU rendelet 1. cikkének (19) bekezdése.

A jövőre nézve a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jogalkotási felhatalmazást fenn kell tartani. Ez különösen lényeges abban az esetben, ha a jövőben szükségessé válik a díjakról, valamint a pénzbírságokra és az időszakos kényszerítő bírságokra vonatkozó eljárási szabályokról szóló, felhatalmazáson alapuló bizottsági rendetek felülvizsgálata, miután további tapasztalatokat szereztek az említett szabályok gyakorlati működéséről.

A Bizottság az Európai Parlament és a Tanács figyelmébe ajánlja ezt a jelentést.